

LÀM THẾ NÀO ĐỂ MỖI LÚC TRONG ĐỜI SỐNG CHÚNG TA ĐẦY Ý NGHĨA

Lama Zopa Rinpoche

Cư sĩ Liên Hoa dịch

Bài giảng này được trích từ quyển sách sắp xuất bản của Lama Zopa Rinpoche: “*Tạo cho đời sống đầy ý nghĩa*” sẽ được phát hành bởi Hội Lama Yeshe Wisdom Archive vào cuối năm 2001. Do Nicholas Ribush thu thập.

TẤT CẢ TÙY THUỘC VÀO Ý MUỐN

Việc tối quan trọng đối với chúng ta là làm sao biết được cách nào tốt nhất để hướng dẫn đời sống hàng ngày. Điều đó tùy thuộc sự nhận thức rằng hành động nào có giá trị tinh thần hay không. Sự khác biệt giữa chúng là cái gì đúng với Chánh pháp hoặc không đúng Chánh pháp. Sự hiểu biết này đem đến những lợi ích thật kỳ diệu và vô hạn.

Lấy một thí dụ: Có 4 người đều cùng đang tụng kinh Phật giáo. Người thứ nhất đọc Kinh với sự mong cầu đạt được Giác ngộ vì lợi ích cho tất cả hữu tình. Bởi động lực này, nên sự đọc Kinh trở thành nhân của Giác ngộ, không chỉ cho người hành giả mà cho tất cả chúng hữu tình.

Người thứ nhì đọc tụng kinh với ước muốn thoát khỏi luân hồi. Ước muốn này không phải vì nguyên nhân giác ngộ cho tất cả chúng sanh, nhưng chỉ vì sự hạnh phúc giải thoát vĩnh cửu của chính cá nhân đó.

Người thứ ba cũng đọc lời kinh này với sự mong muốn đạt được hạnh phúc trong những đời sống tương lai. Kết quả của sự mong cầu này không phải vì sự chứng đạo hoặc giải thoát, nhưng chỉ đơn giản là có được hạnh phúc cho đời sống mai sau.

Tuy nhiên, người thứ tư thì khi đọc kinh với ý hướng tham đắm vào hạnh phúc của của cõi đời này. Dù đó là đang thực hành Chánh pháp-*được truyền dạy bởi Đức Phật*- nhưng những lời đọc kinh của người hành giả này không phải là áp dụng hay làm đúng theo ý nghĩa tinh thần của Giáo pháp. Đó là sự thực hành sai lạc, đưa đến đau khổ. *Tại sao?* Bởi vì động lực đó do tham đắm, bám víu vào cuộc đời này sẽ ảnh hưởng tiêu cực làm tâm rối loạn, đưa đến sự bất an. Do đó, mỗi ý tưởng đó tự nó đã mang ý nghĩa sai lầm, gọi là không đạo đức vì kết quả đưa đến khổ đau.

Lama Atisa- Một nhà Du giásu và là Đại học giả người Án- đợc mời đến Tibet để chấn chỉnh lại Kinh điển. Drom Tonpa- là một Dịch giả của Ngài- đợc coi là hiện thân của Đức Quán Âm, hỏi Ngài rằng:“Các hành động thường có những hậu quả như thế nào đối với cuộc đời này?” Lama Atisa trả lời rằng: Mỗi một việc làm đó là nhân của sự tái sanh bất hạnh, đau khổ trong ba cõi xấu: địa ngục, qui đỏi và súc sanh.

Mặc dù vậy, Ngài đem một ví dụ điển hình như việc đọc kinh cầu nguyện, làm thế nào ứng dụng nó vào trong mọi hành động của chúng ta trong hai mươi bốn giờ một ngày như : đi, ngồi, ngủ, ăn, nói hoặc đang làm những công việc- bất cứ việc gì, ngay cả đang thờ. Mỗi một hành động có thể trở thành nguyên nhân của tỉnh thức, giải thoát hay an lạc trong những kiếp sau, hoặc tái sanh trong những cảnh giới thấp, khổ đau. Tất cả tùy thuộc vào ý muốn của chúng ta.

Ví dụ đơn giản như đang uống nước, dù ngưng chỉ một bụm nước, cũng có thể là nhân của tỉnh thức, giải thoát, an lạc trong những đời sống kế tiếp hay tái sanh trong các cõi bất hạnh. Nếu chúng ta uống với Chánh niệm, thì hành động uống nước đó là Chánh pháp, nhân của An lạc. Nếu chúng ta uống nước với tâm phiền não, tham chấp hoặc ngay cả si mê, sân hận; đó là những hành động không đúng Chánh pháp, đưa đến tái sanh trong các cõi xấu.

Vì thế, bạn phải nghĩ rằng: “Nếu tôi uống nước với tâm bỏ dề, bất kể tôi uống bao nhiêu ngưng nước hoặc bao nhiêu ly nước, thì mỗi một chánh niệm đó trở thành nhân của Tỉnh thức, lợi lạc cho tất cả chúng sanh. Tuy nhiên, nếu tôi uống nước với thái độ tham đắm đời sống này, thì mỗi một ngưng nước, mỗi ly nước đều trở thành nguyên nhân của khổ đau- những thống khổ trong những cảnh giới thấp và tất cả những vãn nạn này thì mọi người đều đã trải qua”.

Nếu tôi nói với bạn với tâm tham chấp vào đời sống này, dù tôi có dùng bao nhiêu thời gian để giảng thuyết, thì mỗi một niệm này đều trở thành nguyên nhân đưa đến tái sanh trong khổ đau, bất hạnh.

Nếu như bạn đang lái xe với thái độ bám víu vào cõi đời này, và bao lâu mà bạn đang lái xe, tất cả đều trở thành nghiệp xấu. Tuy nhiên, nếu bạn lái xe với thái độ tỉnh thức, thì không có gì phải nghi ngờ vì đó là nhân của hạnh phúc.

Nếu bạn ngủ với sự bám chặt vào đời sống này, bao lâu mà bạn đang ngủ, thì bạn đang tạo ra những nghiệp xấu, và là những đầu mối đưa đến tái sanh trong các cõi xấu.

Cũng vậy, nếu khi bạn viết thư từ hay viết sách, hoặc đọc báo hay xem truyền hình- thì thái độ của bạn quyết định cho các hành động nào đúng chánh pháp, đưa đến hạnh phúc hoặc ngược lại, là những hành nghiệp xấu, đem đến khổ đau.

Một thí dụ nữa, như khi bạn đi mua sắm, chính thái độ của bạn có thể là nhân của tỉnh thức cho tất cả hữu tình, cho sự giải thoát của bạn hoặc hạnh phúc trong những đời sống tương lai hoặc lại là nhân cho những khổ đau. Nếu khi bạn mua sắm với thái độ tham

muốn bám chặt vào đời sống, thì mỗi lần bạn mua một món gì, nó sẽ tạo thành những nghiệp xấu và không đúng với chánh pháp mà là nhân đưa đến khổ đau.

Cũng tương tự, như khi bạn đang làm công việc, nếu trong thời gian để làm việc này mà bạn không có tâm bồ đề thúc đẩy, quyết định đạt đến giác ngộ vì sự lợi ích cho tất cả hữu tình, thì mỗi khoảng thời gian đó sẽ là nhân đem đến an lạc cho tất cả chúng sinh; nhưng nếu bạn làm với tâm đắm nhiễm vào đời sống này, thì bất cứ bạn làm gì đều đưa bạn rơi vào cảnh giới xấu thấp.

GIÁO DỤC NỘI TÂM TRƯỚC

Bất cứ bạn đang làm công việc gì, có hai việc mà bạn cần nhận thức rõ. Trước nhất là bạn làm gì với công việc hiện tại hoặc làm việc như thế nào, với những vốn liếng mà bạn đã học được từ nhà trường hoặc trường Cao Đẳng. Đó là những gì mà tất cả mọi người trên thế giới đều được đào tạo. Tuy nhiên, chỉ đơn thuần như vậy thì vẫn chưa đủ. Như tôi đã từng đề cập đến, không có gì bảo đảm rằng những hành động phục vụ của bạn không có những sai lầm ảnh hưởng đến Hạnh phúc. Nếu như chỉ biết công việc mình làm, thì vẫn chưa giải quyết được vấn đề một cách hoàn toàn. Nếu chối từ sự huấn luyện nội tâm, *điều mà từ đó*, dạy chúng ta thái độ để hoàn thành công việc và sống đúng với cuộc sống, mà bạn chỉ quan tâm đến giáo dục hướng ngoài sẽ đem lại cho tâm của bạn không được hoàn thiện và toại ý.

Thật là tối quan trọng để bạn hiểu rằng là làm sao có được chánh kiến khi làm những công việc. Không có một sự lựa chọn nào khác. Tại sao vậy? Ví dụ, nếu bạn đang giữ chức vụ thư ký hoặc đang nấu bếp- với tác động của chánh kiến, có thể đem cho bạn hạnh phúc ở kiếp sau hoặc vì lợi ích cho tha nhân- thì bất cứ những gì mà bạn đã làm đều trở thành nhân của Hạnh phúc, sự tái sinh tốt đẹp ở đời khác với thân tướng hoàn hảo. Hơn nữa, nếu bạn làm việc với sức đẩy của tâm bồ đề, thì chắc chắn rằng bạn sẽ đạt giác ngộ đem lợi ích cho chúng sanh, và những công việc làm như thư ký, nấu ăn hay bất cứ những nghề nghiệp gì khác, đều trở thành nhân giác ngộ các hữu tình.

Do đó, bạn thấy rằng sự huấn luyện nội tâm- như làm thế nào mà xử dụng trí tuệ cũng như những hành động của bạn cho đúng chánh pháp- điều đó rất quan trọng hơn là những công việc hướng ngoài, bởi vì nó xác định rõ ràng bất cứ những gì mà bạn làm đều là nhân của hạnh phúc hoặc đưa đến khổ đau, bất hạnh. Để giải thích vấn đề này, làm sao bạn phải có chánh kiến, đó là những điều dạy bị thiếu sót trong các trường học chung quanh chúng ta. Tại các trường học, trường Cao Đẳng hay các Đại học không có giảng dạy cách làm sao để sống tinh thức..

Bởi vì bạn được trả giá cho những công việc bạn làm, đó là sự vui sướng mà bạn tin là hạnh phúc. Thực tế, không gì có quan trọng lắm khi bạn hoàn thành nghề nghiệp, khả năng bạn như thế nào hay bao nhiêu triệu tiền kiếm được, khi mà các hành động mà không có sự phát tâm, cứ tham đắm chấp chặt vào đời sống này, thì công việc bạn đang làm sẽ không thể trở thành nhân của hạnh phúc, mà ngay lúc đó lại đem đến bất hạnh.

Thường khi, nghề nghiệp mà bạn có chỉ là điều kiện để bạn kiếm tiền. Nguyên nhân chính mà bạn làm ra tiền đều do nghiệp tốt trước đó qua những việc làm bố thí cho những người khác hoặc cúng dường Ba ngôi Tam Bảo, hay những nơi linh thiêng. Nó cũng nghĩa là qua những nghiệp tốt bạn đã tạo được, nên trước nhất bạn sẽ có việc làm- cái nghề nghiệp mà tự nó chỉ là điều kiện để bạn kiếm ra tiền.

Do đó, bạn có thể thấy rằng các tác động của nghiệp ảnh hưởng đến, khi mà sự giáo dục thiếu sót nó.

Trên thế giới này, bạn có thể tìm thấy nhiều người chưa bao giờ được giáo dục ở nhà trường hay trường dạy nghề nào hoặc chưa đi làm một ngày nào trong đời sống của họ, nhưng họ rất là giàu có, và sở hữu nhiều tài sản đủ sống cho nhiều đời.

Việc này có nghĩa rằng những gì mà mình gặt hái được- Giàu có hoặc phú quý- có thể nắm được không qua sự học vấn hoặc những gì gọi là nghề nghiệp hay những công việc thông thường. Tất cả đều do nghiệp tác động.....

Thành phố Hương Thông (Houston, Texas)

27.06.06